

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra ANGST

Citation: Knudsen, Jakob: "Martin Luther", i Knudsen, Jakob: *Martin Luther*, 1915, s. 152.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj09val-shoot-idm139983001035392/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Martin Luther

boede der gratis og fik ogsaa Kosten frit. Men Martin betalte for begge Dele. Han kom til at bo selvanden i et Værelse. Hans Kammerat var en af dem, der havde deponeret sammen med ham, og hed Jeronimus Buntz. Han var en lystig Fyr og saae ikke ud til at ville bestille meget. Han paastod, at *studere* hed i Supinum *studium*, og at man blev dum af at studere, derfor vilde han ikke drive det for ivrig. Men han var vittig og kaad og fik Martin til at lee den første Aften, som han syntes aldrig han havde leet før. — Aa, det var dejligt, at Øjeblikket var saa stærkt og saa føleligt, saaat det helt af sig selv tog alle Tanker fra En, undtagen dem, som det selv bragte. Martin kunde mærke, at i saa Henseende var Erfurt alligevel noget helt andet end Eisenach.

Og et Par Aftener efter lærte han noget ganske nyt at kjende. Inde i Salen her i Bursen — hvor man for Resten ogsaa spiste — blev der efter Aftensmaaltidet holdt Disputation under Magisterens Forsæde. Det gik meget højtideligt til, og var uhyre morsomt og spændende for Martin. Der var en Maade at behandle *Tingene* paa, som han aldrig havde kunnet tænke sig mulig; man tog Tingene fra hinanden, opløste dem i deres Begreber, kaldtes det, — og Tingene blev alligevel ved at være, hvad de var, der svandt ikke det mindste bort, skjønt man tog saa meget fra dem. Og der var endda nogle, der paastod, at Begreberne var de egentlige Ting, og at de Ting, vi saae, var kun som en Slags Skyggebilleder af Begreberne.

Og det morsomste for Martin var, at skjønt han straks syntes, at dette var da helt umuligt og ganske ubegribeligt, saa forstod han det alligevel paa en Maade — og det samme Aften, — og kunde begynde at lave noget efter — i sine egne Tanker; men i Disputationen tog han ikke Del denne Aften. Hans Kammerat Buntz havde heller ikke saa ringe Begavelse til denne Slags Lærdom, bedre end til at læse. Og han laa og lavede nye Exempler, efter at de var komne i Seng, saa Martin næsten ikke kunde falde i Søvn for bare Latter. — Det var et stort Held, syntes Martin, at dette virkelig og ordenlig regnedes for Arbejde; for nok var det temmelig anstrængende at have med at gjøre, men man kunde jo ligesaa godt have tænkt sig, at det blev anseet for et Slags Spil. Men nej, det var